

[Boligministeren.]

geperiodens afslutning og dermed for tidspunktet for byggeriets fuldførelse, således at der ikke i ubegrænset omfang skal gives statsstøtte til dækning af huslejetab.

Som bekendt gælder ordningen med fast pris og tid for det statsstøttede byggeri. Dette betyder, at der ved bygherrens indgåelse af kontrakter med entreprenører eller håndværksmestre sker en fastlæggelse af byggeperiodens længde med angivelse af tidspunktet for byggeriets påbegyndelse og tidspunktet for dets fuldførelse. Entreprenørernes eller håndværksmestrenes pris er i øvrigt baseret på byggeperiodens længde.

Af disse forhold følger, at det ikke uden videre lader sig gøre at udstrække en byggeproces ud over det oprindeligt planlagte.

Af *Bendix* til boligministeren (11. september 1972):

„Vil ministeren oplyse, om den bebudede ændring af boligbyggeloven, hvorved der skal gives landsbyggefonden mulighed for at anvende midler til imødegåelse af de sociale boligselskabers vanskeligheder, vil stille økonomiske krav til statskassen?“

Boligminister *Helge Nielsens* svar (14. september 1972):

Det bebudede lovforslag vil tage sigte på at give Boligselskabernes Landsbyggefond adgang til at foretage udlån af fondens midler til almennyttige boligselskaber til delvis dækning af driftsunderskud, som hidrører fra manglende udlejning efter byggeriets færdiggørelse.

Der vil ikke til denne udlånsordning blive stillet midler til rådighed af statskassen. Til udlånene forudsættes anvendt midler, som fonden selv råder over, og som ikke ved loven er reserveret til andre opgaver.

Af *Bendix* til boligministeren (11. september 1972):

„Vil ministeren redegøre for baggrunden for og indholdet af de drøftelser, der har været ført mellem regeringen og pengeinstitutterne angående de sociale boligselskabers kreditværdighed, samt for de konsekvenser, dette kunne få for boliglovgivningen?“

Boligminister *Helge Nielsens* svar (14. september 1972):

Der er ikke ført drøftelser mellem regeringen og pengeinstitutterne angående de sociale boligselskabers kreditværdighed.

På baggrund af de udlejningsvanskeligheder, som har vist sig i visse almennyttige nybyggerier, har en enkelt bank i forbindelse med nye ansøgninger om byggelån til sådanne byggerier ønsket nærmere klarlagt, hvilke risici en byggelångivende bank kunne tænkes at komme i som følge af vanskeligheder ved et almennyttigt byggeris gennemførelse eller udlejning. Under hensyn hertil har der på et møde i boligministeriet den 1. i denne måned været en orienterende drøftelse mellem repræsentanter fra Danske Bankers Fællesrepræsentation, Danmarks Nationalbank, det økonomiske sekretariat samt embedsmænd fra boligministeriet. Det aftaltes at foretage en nærmere gennemgang af disse spørgsmål i et eller flere møder mellem repræsentanter for bankerne, Nationalbanken og boligministeriet, når ministeriet havde færdigbehandlet det i denne forbindelse væsentlige spørgsmål om en fastsættelse af skæringsdagen for overgang fra anlægsregnskab til drift og dermed af tidspunktet for byggeriets prioritering. Danske Bankers Fællesrepræsentation er siden blevet orienteret om resultatet af disse overvejelser, der foreligger i form af boligministeriets redegørelse af 5. september 1972, som tidligere er tilsendt folketingets boligudvalg.

Af *Bendix* til boligministeren (11. september 1972):

„Vil ministeren oplyse, hvordan tilgangen og afgangens af uudlejede lejligheder i de sociale boligselskabers nybyggede ejendomme har været i perioden fra 15. februar 1972 til udgangen af august 1972?“

Begrundelse.

Boligministeren har indtil for nylig udtalt sig fortrøstningsfuldt om virkningen af den kortsigtede boliglovgivning, som S og SF gennemførte i foråret. De seneste ugers begivenheder, bl. a. bankernes udtrykte skepsis over for de almennyttige boligselskabers kreditværdighed, rejser på ny tvivlen om den gennemførte lovgivnings hensigtsmæssighed. Uroen rejser endvidere på ny det